

Wish You Were Here

Tekst geschreven door Maria Abramenko

Wish You Were Here onderzoekt het doorzettingsvermogen van structuren nadat elke vorm van betekenis is verdwenen. Afwezigheid is geen thema; het is de conditie waaronder deze tentoonstelling functioneert. Vormen, taal en handelingen zinderen door, ook wanneer ze hun fundament zijn verloren. Niets wordt opgelost en niets wordt gesust. Gebeurtenissen herhalen zich, tekens circuleren en de waarneming wordt voortdurend achtervolgd door wat niet volledig aanwezig kan zijn.

Wish You Were Here is verankerd op het moment van kunstenaar Steven Parrino's dood op oudejaarsavond 2005. Een narratief slotakkoord wordt weerhouden door te belichten hoe systemen standhouden, communicatie faalt en aanwezigheid altijd wordt getekend door wat ontbreekt. Ritueel, performance en spektakel verliezen hun zekerheden en hun broze mechaniek wordt blootgelegd.

De route doorheen de galerij wordt onderdeel van deze logica. TICK TACK is georganiseerd over drie verdiepingen, een kelder en twee bovengrondse etages, waardoor ruimtelijke tegenstellingen ontstaan die het conceptuele kader van de tentoonstelling weerspiegelen. Violette benadert deze scheidingen als structurele condities waar de beweging tussen de etages, het contrast tussen omsloten en open ruimtes, en gelaagde zichtlijnen een gevoel van ontheemding opwekken. Een lichtsculptuur van woorden beslaat de eerste twee verdiepingen, terwijl in de kelder een holografische video-installatie te zien is. Pal boven de kelder refereert een gecrashte en brandende discobal naar iconische vieringen, terwijl de verlichte letters *THE END* zich uitstrekken over twee verdiepingen, hun leesbaarheid opzettelijk verstoord, de bedrading en interne structuur naakt zichtbaar.

Een zware, meeslepende geluidscompositie van Stephen O'Malley, getiteld *Avaeken*, weerklinkt over alle verdiepingen van TICK TACK. De diepe oscillaties zorgen voor een intense atmosfeer en versterken de spanning tussen aanwezigheid en afwezigheid, leven en verlies. De muziek vormt een aanvulling op de structurele interventies van Violette en creëert een voortdurende wisselwerking tussen geluid, ruimte en sculptuur. De galerij wordt een plaats van continuïteit zonder verzoening, waar architectuur het contrast versterkt tussen wat aanwezig is en wat afwezig blijft.

Het nihilisme is hier geen abstract standpunt, maar een geleefde conditie. Zoals Emil Cioran schrijft in *Précis de décomposition* (1949): "Het niets is geen idee; het is een aanwezigheid. Het is niet iets wat wij denken; het is iets wat wij ondergaan. Het vergezelt ons als een schaduw die niet van het licht afhangt, als een vertrouwde ouder dan welke herinnering ook. Het gaat er niet om in het niets te vallen, maar om te ontdekken dat wij er altijd in geleefd hebben." Afwezigheid ontkent de ervaring niet; ze structureert haar. Wat overblijft, achtervolgd door wat niet meer kan zijn, hoeft zich niet te verantwoorden.

Over de kunstenaars

Banks Violette (1973, Ithaca, New York) is een Amerikaanse kunstenaar wiens praktijk sculptuur, installatie, tekening en geluid omvat. Zijn werk is sterk beïnvloed door minimalisme, conceptuele kunst en subculturele vormen ontleend aan heavy metal, punk en gothic esthetiek. Violette hield reeds grote solotentoonstellingen in onder meer het Whitney Museum of American Art in New York, BPS22 in Charleroi, Museum Dhondt-Dhaenens in Deurle, Kunsthalle Wien, Kunsthalle Bergen en het Modern Art Museum of Fort Worth. Hij nam deel aan belangrijke groepstentoonstellingen in het Solomon R. Guggenheim Museum en het Museum of Modern Art in New York, het Palais de Tokyo in Parijs, de Royal Academy of Arts in Londen, het Migros Museum für Gegenwartskunst in Zürich en Museum Boijmans Van Beuningen in Rotterdam. Violette's werk maakt deel uit van belangrijke openbare collecties, waaronder die van MoMA, het Guggenheim en het Whitney Museum of American Art. Zijn langdurige samenwerkingen met muzikanten, vooral met Stephen O'Malley, breiden zijn onderzoek naar duur, intensiteit en afwezigheid uit naar het sonische domein.

Stephen O'Malley is een componist, muzikant en beeldend kunstenaar wiens praktijk experimenteel, drone en minimal sound omspant. Al meer dan twee decennia participeert hij in talloze projecten, waaronder SUNN O))), KTL en Khanate, en werkte hij samen met kunstenaars als Scott Walker, Kali Malone, Alvin Lucier, choreograaf Gisèle Vienne, auteurs Dennis Cooper en Alan Moore, Peter Rehberg, Fujiko Nakaya, Jim Jarmusch en Jóhann Jóhannsson. O'Malley werkte ook met experimentele muziekcentra zoals IRCAM, INA-GRM in Parijs en EMS in Stockholm. Als krachtig live-performer toert hij sinds 2000 de wereld rond en creëert hij meeslepende omgevingen waarin minimalistische elektrische gitaar de perceptie van ruimte en tijd transformeert.